

træffe Valget mellem de flere Personer, som hver især opfylder Betingelserne for at kunne paalægges Bidragspligt. I adskillige Tilfælde vil det ud fra et biologisk Synspunkt være ugørligt at foretrække en af de flere Muligheder for de andre. At paalægge Retten i saadanne Tilfælde at udpege en enkelt lader sig vanskeligt gøre, da man herved vilde paalægge Retten at træffe en Afgørelse, som den ikke kunde begrunde paa fyldestgørende Maade. At overlade Afgørelsen til Moderen vilde ogsaa være betænkeligt, navnlig fordi det ofte vil dreje sig om Tilfælde, hvor hun oprindeligt har udlagt en helt anden Person som Fader, men denne derefter er udelukket ved Blodtypeundersøgelsen.

Ministeriet ser i og for sig med Sympati paa en Ordning, hvorefter der aldrig kan paalægges mere end een Person Bidrag til et Barn, og saafremt der ikke ved nærværende Lovforslag var rejst Spørgsmaal om Fastslaaelsen af et egentlig Faderskab til Børn udenfor Ægteskab med de særlig deraf følgende Retsvirkninger, kunde man have tænkt sig at foreslaa en Ordning som den svenske, hvorefter der kun kan rejses Sag mod en enkelt Person. Nyordningen med Faderskabets Fastslaaelse medfører imidlertid Nødvendigheden af, at de flere Muligheder inddrages i Sagen til nærmere Undersøgelse, og Ministeriet finder, at de foran fremhævede Vanskeligheder ved at udpege en enkelt af de flere Muligheder maa medføre, at man maa blive staaende ved den nu gældende Ordning, hvorefter alle de paa gældende maa dømmes som bidragspligtige. Med Hensyn til de bidragspligtiges indbyrdes Retsstilling i saa Tilfælde henvises til Forslagets § 30.

Spørgsmaalet om, hvad der skal anses for Avlingstiden for et Barn, er i flere fremmede Lovgivninger besvaret ved, at Loven fastslaaer en bestemt Avlingstid. I den tyske Bürgerliches Gesetzbuch § 1717 er Avlingstiden saaledes bestemt til Tidsrummet fra 181 til 302 Dage før Barnets Fødsel, og forskellige andre Lovgivninger har lignende Regler. De nordiske Retsforfatninger har ikke nogen saadan Regel, som navnlig heller ikke findes i dansk Ret. Spørgsmaalet om Avlingstiden afgøres i nu gældende Praksis derved, at Sagen med de foreliggende Oplysninger om Omstændigheder, der har Betydning ved Afgørelsen af Spørgsmaalet, om Barnet er fuldbaarent eller ikke, forelægges for vedkommende Embedslæge, i København for Retslægeraadet, der paa Grundlag heraf afgiver en Erklæring om, i hvilket Tidsrum Barnet

maa antages at være avlet, se Cirkulære Nr. 124 af 30. August 1928. Ministeriet er af den Formening, at denne Ordning er af foretrække for en legalt fikseret Avlingstid; efter Lægevidenskabens Erfaring med Hensyn til Svangerskabtidens Længde maatte der gives en saadan meget vide Grænser, navnlig opad, og Reglen vilde da let komme til at virke uretfærdig og upraktisk. Det tør derimod antages, at der ved en konkret Afvejen for hvert enkelt Tilfælde af samtlige i Betragtning kommende Omstændigheder, foretagen af Læger, der er udstyrede med Specialkundskab i de herhen hørende Spørgsmaal, gennemsnitlig opnaas det retfærdigste Resultat. Man har derfor ikke foreslaaet indført en legal Bestemmelse af Avlingstiden.

ad § 15.

Paa Grund af de betydelige Retsvirkninger, der tillægges Faderskabet, vil det være nødvendigt, at der i et vist Omfang aabnes Adgang til en Genoptagelse af Sager om Faderskabets Fastsættelse, saavel i Tilfælde, hvor Faderskabet er fastslaaet uden Retssag ved Faderens Anerkendelse, som i Tilfælde, hvor Faderskabet er fastslaaet ved Dom.

Det vil ifølge disse Sagers særlige Karakter kunne ske, at de Oplysninger, der har Betydning for Afgørelsen, ikke alle kommer til at foreligge paa den Tid, da Afgørelsen træffes, men at der først senere kommer Oplysninger frem, som, hvis de havde været kendte, vilde have givet Sagen et andet Udfald. I saadanne Tilfælde bør der være Adgang til at tage Sagen op til Undersøgelse igen, saaledes at der kan tages Hensyn til de nye Oplysninger. Den Usikkerhed i Retsforholdene, der kan blive Følgen heraf, vil næppe i Praksis vise sig at være af synderlig Betydning, og Hensynet dertil bør i hvert Fald vige for Hensynet til i videste Omfang at faa en retfærdig Afgørelse i Sagen.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, i hvilke Tilfælde der vil kunne ske Genoptagelse af Faderskabssager, der har været Genstand for Behandling ved Domstolene, henvises til Forslaget til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje § 456 n og Bemærkningerne dertil. Nærværende Lovforslag omhandler derimod alene de Tilfælde, hvor en Sag, der er afgjort ved Faderens udenretlige Anerkendelse af Faderskabet, bør kunne tages op paany, fordi der foreligger saadanne særlige Omstændigheder, som bevirker, at Anerkendelsen ikke kan anses som bindende.